

Scheltema, a tébolygó hollandi

2017 szeptember 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A leköszön? nagykövet búcsúinterjúban rúgott jókorát a magyarokba.

Amikor ezeket a sorokat rovom, a magyar–holland diplomáciai botránynak még korán sincs vége. A holland külügyminiszter már elhatárolódott a magyar kormányt az iszlamista terroristákkal egy mondatban említ?, nekik közös ellenségkreáló technikát tulajdonító beosztottjától, s ezt a fejleményt mind a politikai ellenzék, mind az antiorbánista sajtó érezhet? csalódottsággal vette tudomásul. Igazából maga a jelenség, hogy egy leköszön? nagykövet búcsúinterjúban rúg bele abba az országba, ahol négy éven át állomásozott, annyira lelombozó, hogy nem is volna érdemes különösebben ragozni. Viszont ez a néhány zaklatott nap annyi tajtékot és szennyet hozott felszínre, ami az esetet afféle állatorvosi lóvá teszi.

Vettem a fáradságot és elolvastam az ominózus interjút, amit Gajus Scheltema adott a 168 Órának. A szokott összekacsintós-kormányszidalmazó dialóguson túl voltaképpen arcátlan könyvreklám. A nagykövet úr felfedezte magának az Andrássy utat, s onnan szemezgetve t?le okosabb embereket kérdezgetett, mint annak idején Dávid Ibolya. Nincs ennél egyszer?bb könyvírási mód: bekapcsolja az okostelefon hangrögzít?jét, a nagykövetségi négerek pedig majd leírják, könyvvé pofozzák. Meg is lehet rendelni ékes angol nyelven – megnéztem: kilenc- és tízezer forint között van az ára. Annyit biztosan nem ér meg: nem is javaslom senkinek.

A nagykövet úr annyira el volt ragadtatva az ingyenreklám lehet?ségét?l (ha már nincs az otthonos Népszabadság, ahol annyi bens?séges dialógusban volt része), hogy észre sem vette: a széls?liberális lap csúnyán bevitte az erd?be. Persze azért ez nem volt túlságosan nehéz. Miközben készséggel leírták róla, hogy ornitológus meg kerékpárimádó, kimondatták vele egyúttal azt is, amit akartak. A magyar kormány ezúttal nem náci, hanem komcsi. „Itt viszont csak pró és kontra álláspont lehetséges: valaki vagy velünk van, vagy ellenünk. Klasszikus marxista világlátás.” A f? érv: Hollandiában négy-öt párt alkot koalíciót (ahogy látom, fél éve nem igazán sikerül, csak hogy Geert Wilderst kigolyózzák valahogy), miközben Magyarországon nincs szükség koalícióra, mert a választók így akarják. Nem világos, hogy az iszlamista terroristáknak is marxista-e a világlátásuk ellenségkreálás közben, s hogy Scheltema úr szerint van-e különbség ellenséggyártás és ellenség között. Ellenségei-e Hollandiának az iszlamista terroristák? S ellensége-e Magyarország csupán azért, mert egyes kérdésekben más véleményen van?

Hollandiának nyilván kínos már a saját faragatlan nagykövete. Elfelejtették a diplomáciai felkészítés során a lelkére kötni: vendégségben nem csinálunk a terített asztal közepére. Soha nem derül ki, hogy a remek nyilatkozat után barackot kap-e a fejére vagy meghúzzák a fülét: amúgy is nyugalomba vonult volna a külszolgálatból. Talán ha a felére csökkentenék a nyugdíját. Pedig mennyi energiát nyomnak bele amúgy a pozitív imázsba: a brit nagykövet magyarul tanul, a korábbi amerikai nagykövet asszony dekázott az Európa-bajnokság idején.

Ez a holland úr pedig túzokrajongó lett, a Kiskunság szerelmese, egy kései Pet?fi-epigon. A Magyar Kerékpárosklub tiszteletbeli elnökké választotta: gondolom, most f? a fejük kerekeseknek, hogyan kellene diszkréten megszabadulni t?le. De ez a sok könyvírás, biciklizés és botcsinálta ornitológia sem tudta elleplezni az alapvet? bárdolatlanságot: amikor például egy konferencián odasétált Handó Tündéhez, az Országos Bírósági Hivatal elnökéhez, és egy jogállamról szóló könyvet ajándékozott neki. Ilyet meg lehet tenni egy politikai ellenlábassal (egy diplomatának akkor sem), de egy hölggyel soha.

Geert Wilders keresetlenül idiótának nevezte Scheltemát – mi mondjuk csak tébolygó hollandinak. Úgy t?nik, ? a liberális nyugati ember prototípusa – olyan tekintetben is, hogy er?sen lesajnálja a „bennszülötteket”. Maga is emlegeti hazája gyarmati múltját – de fel sem merül benne, hogy ne oktathatná ki bármiben a magyarokat, akik szegényebbek, tehát demokratikusan is nyilván deficitesek. El?bb a nagykövetség büdzséjéb?l megtámogatja a multinacionális Transparency Internationalt, majd az így létrejött konferenciákon együtt szidják a korrupt Magyarországot, miközben semmi transzparencia nincsen a síkos bizniszt illet?en. Hollandia a szemükben a demokrácia letéteményese – ám sajnálatos tény, hogy miközben hazánkban a jobbágyfelszabadítás 1853-ban megtörtént, Hollandiában a rabszolgatartó rendszer tíz évvel tovább tartotta magát. A holland kormány csupán néhány éve kért bocsánatot az 1947-es jávai népirtásért – igaz, ez elenyész? áldozattal járt a belgák kétholokausztnyi életet kioltó kongói kalandjához képest.

A gyarmatosítás mint eredeti t?kefelhalmozás közmegegyezésesen mindmáig nem számít háborús b?nnek; de említhetném itt a náci kollaborációt és a holland kéksisakosok dicstelen szereplését is a srebrenicai mészárlás idején. Pedig nem lett volna technikailag megoldhatatlan néhány felel?s hollandot is beidézni a hágai bíróság elé. El?szeretettel hivatkoznak arra is, hogy Hollandia a világ második köztársasága – de hát pillanatnyilag mégiscsak királyság, ahol van egy ember, aki nem egyenl? a többiekkel.

Ehhez képest Scheltema úgy beszél, mintha Hollandia minden tekintetben példa lehetne Magyarország el?tt, s

egyáltalán nem szorulna semmiféle önkritikára. „Valóban egyre élesebb a vita arról, mi történik a pénzünkkel. Nem pénzelhetjük a korrupciót, nem tarthatunk életben egy korrupt rendszert” – elmélkedik az interjúban. Az uniós járandóság holland adófizet?i pénz, a holland befektet?k busás magyarországi profitja azonban nem magyar adófizet?i pénz.

Hazánk b?nös, mert nem hódol be a felülr?l ráer?szakolni kívánt kvótadiktátumnak, azok a hollandok pedig, akik Magyarországra menekülnek az iszlám túlsúlyú multikulti el?l, nyilván egyt?l egyig elvetemült Wilders-szavazók. „Hollandiában, els?sorban a gyarmati múltunk miatt, sok a bevándorló, mi nyitott társadalom vagyunk, befogadjuk az érkez?ket. Nem számít, hogy valaki magyar vagy indonéziai” – játssza a demokratát, de a példatárának egyik fele egészen véletlenül volt holland koronagyarmat. Csak a miheztartás végett: a magyarokat is afféle gyarmatlakókként kezelik.

Hollandia büszke a korrupciós indexére, de a nagykövete olyan korlátolt, hogy kifecsegi a metodológiai trükköt: a sörháborút illet?en úgy véli, hogy „politikai ügyet kreáltak egy sima gazdasági ügyb?l. De mióta a Heineken a Ferencváros f?szponzora lett, azóta végképp lezárult az ügy.” Vagyis ezek volnának azok a bizonyos „demokratikus költségek”, amelyeket a nyugati országok adóhivatalai is készséggel elismernek, s amelyek kívül esnek a korrupciós számításokon? Nyilván így volt ez már a korábbi állomáshelyeken, így Bangladesben és Kandaharban is.

A Simicska- és a Soros-média mindenesetre egyöntet? Scheltema-mosdatásba, hollandsimogatásba kezdett. Hogy is értette; hogy is kellett volna fogalmazni neki? Kedvencem, hogy Orbán (és nem a karakán Szijjártó) a hollandok elleni 1-8-as focivereséget akarta ily módon megtorolni. Pedig visszamehettek volna egészen Tahamatáig, aki annak idején brutálisan lerúgta Pintért. A szervilizmusban az ellenzéki média csúcsokat döntött, Gyurcsányék egyenesen hollandrajongók lettek, az egyre infantilisebb miniszterelnök-önjelölt, Karácsony Gergely meg „viccesen” kerékpárosszázadokkal kívánja lerohanni Hollandiát. Hogy akkor miért nem vízilabdában, vegyesúszásban vagy kajak-kenuban csapunk össze, odáig már nem jut el: országát egy döglött poénért.

Deutsch Tamás téved, amikor Hollandiát operettországnak nevezi: szerintem a szomszédos Luxemburgra gondolhatott. Luxemburg grófja pedig, aki rendszerszer?vé tette országában a pénzügyi korrupciót, de valahogy az uniós vizsgálódás nem vezetett eredményre, jelenleg senki által meg nem választva az Európai Unió piramisának a tetejében üldögél.

Egyik legszellemesebb kortárs prózaírónknak, Berta Zsoltnak a Recept cím? kötetében van egy elbeszélése, amely afféle realista sci-finek is beillik. A szerz? még meg sem született leszármazottairól szól, b?ven benne a XXI. század második felében. Az egyik dédunoka gyakorlatias feltaláló, milliárdos, aki vagyonából finanszírozza emberbarát testvérének költséges kedvteléseit, többek közt a tenger által elárasztott hollandok kimenekítését Közép-Európába. Mert lehetnek a globalizmusnak vesztesei és nyertesei, de a globális felmelegedés nem feltétlenül vesz err?l tudomást. S eljöhet az id?, amikor már a t?kefelhalmozás sem lesz annyira eredeti.

Csontos János - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló